

**N. K. KRUPSKAJA ja V. I. LENIN
M. A. ULJANOVALLE**

26/XII.

Rakas Maria Aleksandrovna, kokonainen iäisyys on vierähtänyt siitä kun Teille kirjoitin. Yleensä minulla on viime aikoina ollut kirjeasioissa jonkinlainen italialainen lakko. Osaksi siihen on syyssä Volodja. Hän vietti minut „progulistien” („retkeilijöiden”) puolueeseen. Piloillamme puhumme, että meillä on täällä „cinemistien” (cinemassa * kävijöiden) ja „anticinemistien” puolueet sekä „progulistien” puolue; viimeksi mainitut pyrkivät aina karkaamaan kävelyille. Volodja on jyrkkä anticinemisti ja hyvin innokas progulisti. Ja niinpä hän viettelee minuakin omaan puolueeseensa ja minulla ei sitten riitä aikaa mihinkään. Päivät ovat aivan kuin kiusalla ihania. Satoi lumen, suorastaan mainiota. Ja syksykin oli oikein hyvä. Ja mitäpä Krakovassa muuta tekisikään, ellei kävisi kävelyretkillä! Kulttuurihuvituksia ei ole minkäänlaisia. Kerran menimme konserttiin, kuuntelemaan Beethoven-kvartettia, ostimme jopa yhteisen kausilipun, mutta konsertti jostain syystä ikävystytti meitä kovasti, vaikka eräs tuttavamme — erinomainen musiikintuntija — oli haltioissaan⁵⁰². Puolalaisessa teatterissa ei haluta käydä, cinemat ovat täällä hirveän typeriä, pelkkiä viisinäytöksisiä melodraamoja... Volodjan kanssa päätimme ryhtyä pyhien jälkeen tutkimaan tšekäläistä yliopiston kirjastoa, sillä on suorastaan häpeä, ettemme ole siellä edes käyneet. Kaunokirjallisuudesta meillä on täällä hyvin kova puute. Volodja osaa jo melkein ulkoa Nadsonin ja Nekrasovin, Anna Kareninan erillistä osaa luemme jo sadannetta kertaa. Kaunokirjallisuutemme (mitättömän pienen osan siitä, mitä Pietarissa

* — kinematografissa. *Toim.*

oli) jätimme Pariisiin ja täällä ei saa venäläisiä kirjoja mistään. Toisinaan luemme kateellisina vanhojen kirjojen kauppiaiden ilmoituksia Uspenskin 28 nidoksesta, Pushkinin 10 nidoksesta y.m. y.m.

Volodjasta on tullut jotenkin aivan kuin kiusalla innokas „belletristi”. Ja kiihkeä nationalisti. Puolalaisten taiteilijoiden tuotteita katsomaan häntä ei voi maanitella millään, mutta kun hän esimerkiksi löysi naapurien luona heidän hylkäämän Tretjakovin gallerian katalogin, niin hän on syventynyt tuon tuostakin sitä tutkimaan.

Olemme kaikki terveinä. Volodja ottaa joka päivä kylmän suihkukylvyn, käy kävelemässä eikä unettomuus häntä vaivaa. Kehuu edelleenkin tšekäläistä suota. Äiti sairastelee: milloin poski turvoksissa, milloin yskä. Lähetää paljon terveisiä. Manjashan kirjeen sain, mutta kuten tavallista hän kirjoittaa niin sotkuisesti, etten ymmärtänyt mitään. Kirjoittakoon useammin. Syleilen häntä hellästi, häntä ja Teitä, toivotan terveyttä ja kaikkea hyvää. Vielä kerran suutelen.

Teidän *Nadja*

Suutelen sinua hellästi, rakkaani, ja toivotan reippautta ja terveyttä. Parhaimmat terveiseni Manjashalle (kirjoitin hänelle pari päivää sitten) ja Anjutalle, joka on varmaankin luonanne.

Sinun *V. U.*

*Kirjoitettu joulukuun 26 p:nä 1913
Lähetetty Krakovasta Vologdaan*

*Julkaistu ensi kerran v. 1929
„Proletarskaja Revoljutsija”
aikakauslehden 11. numerossa*

Julkaistaan käsikirjoituksen mukaan